

ΓΝΩΣΤΟΔΟΤΗΣΗ

Αθήνα 28 Ιουνίου 1989

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
—
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
—

Αριθ. Πρωτ. 11

Προς

το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Δ/νση Νομοπαρασκευαστικής

Επί του τεθέντος σε ημάς ερωτήματος διά του υπ' αριθμ. 47089/1.6.89 εγγράφου σας, περί του εάν άτομα των οποίων έχει γίνει δεκτή η αίτηση διά να ενταχθούν στα προγράμματα του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.) και τα οποία έχουν συγχρόνως καταδικασθεί εκτός από το αδίκημα της χρήσεως ναρκωτικών και για άλλα αδικήματα, δύνανται να υπαχθούν στις ευθιμίσεις του ά.26 του Νόμου 1729/87, έχομε την τιμή να σας αναφέρουμε το ακόλουθα:

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ.1,2,5,6,7, σε συνδυασμό με το άρθρο 12 παρ.1 και 13 παρ.3 περ.β, ως το άρθρο 13 ετρ/βη διά του Ν.1736/87, του Νόμου 1729/87 "περί ναρκωτικών" οι διατάξεις του άρθρου τούτου (26) εφαρμόζονται μόνο στις περιπτώσεις των εγκλημάτων της χρήσης και της προμήθειας ή κατοχής για ίδια αποκλειστική χρήση ναρκωτικών, εφόσον ο δράστης προσέρχεται εκουσίως και γίνεται δεκτός για θεραπεία στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. Ο Εισαγγελέας Πλημ/κών, όταν λάβει με οιοδήποτε τρόπο γνώση των πράξεων τούτων, εισάγει πρότασή του στο Συμβούλιο Πλημ/κών, διά την αναβολή της άσκησης ποινικής δίωξης, εφόσον ο δράστης ποιν εξετασθεί από την αρχή για τις πράξεις αυτές έχει προσέλθει εκουσίως και έγινε δεκτός για θεραπεία στο ΚΕ.Θ.Ε.Α., ύστερα από γραπτή γνωμοδότηση του διευθυντή του, ότι έχει ανάγκη θεραπευτικής αγωγής. Αν ο δράστης συμπληρώνει με επιτυχία το θεραπευτικό πρόγραμμα και προσκομίσει μέσα στο χρόνο της αναβολής στον

Εισαγγελέα σχετική βεβαίωση του ΚΕ.Θ.Ε.Α., ο Εισαγγελέας εισάγει πρόταση στο συμβούλιο πληρ/κών για οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις παραπάνω πράξεις. Οι παραπάνω αποφάσεις του Συμβουλίου Πληρ/κών είναι αμετάκλητες. Η υποβολή σε θεραπευτική αγωγή στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. αποτελεί σημαντικό αίτιο αναβολής της ~~α~~ δίκης κατά την έννοιαν του άρθρου 349 ΚΠΔ, για οποιοδήποτε έγκλημα για το οποίο κατηγορείται ο θεραπευόμενος. Κατά τη διάρκεια της θεραπευτικής αυτής αγωγής αναστέλλεται η παραγραφή οποιοδήποτε εγκλήματος του θεραπευόμενου. Οι διατάξεις του αυτού άρθρου επίσης (26) εφαρμόζονται και μετά την έκδοση οριστικής καταδικαστικής απόφασης για τα εγκλήματα της χρήσης ναρκωτικών και της προμήθειας ή κατοχής ναρκωτικών για ίδια αποκλειστική χρήση, καθώς και για τα εγκλήματα των άρθρων 5 και 6 του Ν.1729/87, εφ'όσον ο δράστης έχει καταδικασθεί σε φυλάκιση. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται αίτηση του καταδικασμένου που υποβάλλεται στο δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης της ποινής του. Ο χρόνος παραμονής στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. θεωρείται ως χρόνος έκτισης της ποινής. Υστερα από τη συμπλήρωση του θεραπευτικού προγράμματος με επιτυχία, το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης της ποινής, μπορεί να διατάξει την απόλυση υπό όρους σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.2 του αυτού ως άνω Νόμου 1729/87, ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής που έχει επιβληθεί.

Εκ των πió πάνω διατάξεων σαφώς προκύπτει ότι οι ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 26, δηλονότι η αποδοχή της ειρήσεως ένταξης στα θεραπευτικά προγράμματα του ΚΕ.Θ.Ε.Α. και η αναβολή της ασκήσεως ποινικής δίωξης ισχύει μόνον διά τα εγκλήματα της χρήσης ναρκωτικών και της προμηθείας ή κατοχής μικρής ποσότητας αυτών για ίδια αποκλειστική χρήση, πειν ή ο δράστης εξετασθεί υπό Αρχής τινος περί των πράξεων αυτών και αφού ούτος

έχει προσέλθει εκουσίως και έχει γίνει δεκτός για θεραπεία στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. Η δε διακοπή της φυλακίσεως σε περίπτωση εκδόσεως οριστικής καταδικαστικής αποφάσεως, ισχύει διό τα αυτά επίσης ως άνω εγκλήματα και σε περίπτωση που είναι τοξικομανής κατά το άρθρο 13 παρ.1, του Ν.1729/87 και διό τα βαρυστά εγκλήματα των άρθρων 5 και 6 του αυτού ως άνω Νόμου 1729/87, οπότε πλέον η παραμονή τους στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. θα θεωρείται ως έκτιση της ποινής των. Οι ως άνω διατάξεις δεν αφήνουν κανένα άλλο περιθώριο να επεκτείνουμε τα μέτρα θεραπείας που παρέχονται στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. και σε άλλες ατιόποινας πράξεις που τυχόν έχει διαπράξει ο δράστης πλέον από τα εγκλήματα που σχετίζονται με τις ανωτέρω περιπτώσεις ναρκωτικών. Αντίθετος άποιος εκτός του ότι θα ωδήγει σε παρόμοια ρητών διατάξεων του ως άνω άρθρου 26 του Ν.1729/87, αλλά και σε κατέχηση αυτών ή και σε ενίσχυση της εγκληματικής δραστηριότητας του δράστη και σε άλλους τομείς πλην των ναρκωτικών, αφού ευκόλως πλέον θα ηδύνατο να επιτύχει την ένταξή του στο ΚΕ.Θ.Ε.Α., όπου θα του παρείχεται μεγαλύτερη άναση διαθεσίσεως της δυσμενούς εκείνης των φυλακών αφού η υποβολή του στα μέτρα αυτά θα εθαυραίτο και ως έκτιση της ποινής του.

Πυχ'ήττον όμως ο Νομοθέτης δεν ηδιστάθησε και διό τα ά-
τομα εκείνα που έχουν διαπράξει και άλλα εγκλήματα, πλέον των ¹
με τα ναρκωτικά σχετιζομένων. Ούτε διό της παραγράφου 5 του άρθρου 26 του Νόμου 1729/87 παρέχεται στον βρώστη σιροβήπυτε εγκ-
κλήματος σχετού των ναρκωτικών, να ζητήσει από το Δικαστήριο, ²
εφόσον έχει παραπερβεί σε δίκη και υποβάλλεται σε θεραπευτική
αγωγή στο ΚΕ.Θ.Ε.Α., την κατά το άρθρο 249 του Κ.Π.Δ. αναβολή
της δίκης λόγω σημαντικών αιτίων μέχρι της εξόδου του εκ του ΚΕ.
Θ.Ε.Α. Πρόνοια επίσης έλαβε διό τα εθροτημένα εκ των ναρκωτικόν

άτομα και προέβλεψε ειδική τούτων μεταχείριση, άσχετα εάν ετέλεσαν άλλα εγκλήματα, άσχετα με τα ναρκωτικά. Ούτω διά του ά. 14 του Νόμου 1729/87 ως τούτο αντικατεστάθη υπό του άρθρου 20 παρ. 2 του Ν. 1738/87 εβέσπισε ότι ο δράστης αξιόποινης πράξης (δεν κάνει διάκριση) στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 13 παρ. 1, 2 του Νόμου 1729/87 (δηλαδή δεν δύναται να αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις την έξη της χρήσης ναρκωτικής ουσίας) και του οποίου διατάσσεται σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας η προσωρινή κράτηση ή καταδικάζεται για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, εισάγεται υποχρεωτικά σε κατάλληλο σωφρονιστικό κατάστημα θεραπευτικού χαρακτήρα. Αν κρίνεται ανίκανος προς καταλογισμό, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Ποινικού Κώδικος εισάγεται σε κατάλληλο δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα. Και στις δύο δε αυτές περιπτώσεις υποβάλλεται σε ειδικό πρόγραμμα θεραπείας που καθορίζεται από το Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σε περίπτωση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ο χρόνος παραμονής σε νοσηλευτικό ίδρυμα υπολογίζεται ως χρόνος έκτισης της ποινής.

Εκ πάντων τούτων σαφώς προκύπτει ότι εφόσον ο Νόμος δεν έσησε αρρύθμιστο και την περίπτωση των εξηρημένων ατόμων που έχουν διαπράξει εγκλήματα, άσχετα με τα ναρκωτικά, δεν δύναμεθα πλέον διά τα εγκλήματα αυτά να εφαρμόσωμεν τις υπό του άρθρου 26 του Νόμου 1729/87 ειδικές αυθμίσεις που αφορούν μόνο τις περιπτώσεις ναρκωτικών που πιά πάνω ανεφέρθησαν.

Μετά τιμής

Ο Γνωμοδοτών / Εισαγγελεός

Δημήτριος Βλάχος
Αντεισαγγελεός Αρείου Πάγου